

4. b

Kulturni dan

FILM KOŠARKAR NAJ BO 2, OBISK KNJIŽNICE IN OGLED MESTA

Učenci 4., 5. in 6. razreda smo šli gledat film Košarkar naj bo 2. Meni je bilo zelo všeč. Po ogledu filma in malici smo šli v knjižnico. Videli smo prostore knjižnice. Ogledali smo si staro mesto Radovljice. Bilo je zanimivo. **Neža Poklukar**

Včerajšnji dan mi je bil zelo zanimiv. Hodili smo po starem mestu, ogledali smo si knjižnico in film Košarkar naj bo 2. Film je bil zanimiv in smešen. **Nika Šorli**

Najbolj mi je bilo všeč, ko smo gledali film Košarkar naj bo 2. Bil je zanimiv, rada imam filme. Všeč mi je bilo tudi, ko smo bili v knjižnici in smo bili na balkonu. Potem smo šli na sprehod. Maja Tišler

Všeč mi je bil film Košarkar naj bo 2, pa ogled Linhartovega trga in knjižnice. Šli smo ob gabrovem drevoredu in skozi spominski park. **Vasja Dornik Koren**

Najbolj mi je bilo všeč, da je Ranta zmagal v košarkarski tekmi Sokoli proti Mamutom. V ekipo Sokolov je prišel nov igralec Joško, ki se je postavljal za kapetana ekipe. Premagal je Ranta v dvoboju. Ranta je bil slab v šoli, najraje je dremal, a ga je Smodlak zbudil, ko je leseni ptiček potrkal na okno. Ranta se je v šoli poboljšal, dobil plus pet, zato je dobil punco nazaj. Ogledali smo si knjižnico v Radovljici in zanimiv film o njej. **Eva Kristan**

Všeč mi je bila knjižnica zato, ker rada berem. Zabavno je bilo na Linhartovem trgu. Film mi je bil všeč, ker se v njem vedno nekaj dogaja. **Neža Larisi**

Včerajšnji dan mi je bil zelo všeč, ko smo si ogledali film Košarkar naj bo 2. Bil mi je zelo všeč. Smodlak je Rantov najboljši menedžer. Igralci so mi bili zanimivi, rada bi jih spoznala in jih prosila za podpis. Ogledali smo si še knjižnico. **Patricija Dornik**

Film mi je bil zelo všeč. Ko se je film končal, nas je učiteljica peljala še v knjižnico. Ogledali smo si film, ki so ga o njej naredili učenci. Nato smo si ogledali celotno knjižnico. Potem smo si šli ogledat še Radovljico. **Neja Poklukar**

Večne pravljice ...

EDINEC IMA NAČRT

Nekoč je živela revna družina. Bila je tričlanska, mama, oče in sin. Mama je delala kot šivilja, oče kot čevljar. Sin je bil slikar. Rad je slikal cvetlice. Sin si je že od nekdaj želel novo leseno paleto in barve. Mama in oče mu nista tega mogla kupiti, ker sta bila prerevna. Sin je imel idejo, da bi nekega dne šel po nasvet k starčku iz Čudežnega sveta. Drugi dan je sin vprašal, če gre lahko v svet. »Kaj si rekel!« je

zakričal oče. Oče in mati nista hotela, da sin odide, a na koncu sta videla, da je sin močnejši. Oče in mama sta vedela, da mu lahko zaupata in sta odgovorila, da lahko gre in naj ve, da lahko pride vedno domov, ko bo v stiski in ga bosta pričakala. Sin je odrinil na pot. Minilo je nekaj časa ... Domov je prišel z barvami in paletami. Oče in mati sta poskočila od veselja. Nekaj dni kasneje so postali bogati zaradi sinovih slik.

Neja Poklukar in Nika Šorli, 4. b

SIN IŠČE SLUŽBO

Nekoč je v neki deželi živel kmet. Imel je ženo in enega sina. Bili so revni. Oče je poslal sina, da gre po svetu in si poišče službo. Sin je šel. Prišel je do lesene kočice in potrkal na vrata. Odprl je starček. Vprašal ga je, kaj išče tukaj. Sin je rekel, da išče službo. Starček je rekel: »Pojdi in najdi grad, nato se vrni sem.« »Prav, samo, kaj mi daš, če to storim?« Starček se je zasmel, nato pa rekel: »Nič, ti ne dam. To delam zato, da bi si čim prej poiskal službo.« Sin je šel. Prišel je do velikega gradu. Potrkal je na vrata. Odprl mu je graščak. Sin je rekel, da pride čez nekaj časa nazaj. Vrnil se je k starčku. Povedal mu je, da je našel grad. Starček mu je rekel: « Super. Zdaj pa pojdi nazaj in reci graščaku, da si prišel na obisk k princesi.« Sin se je vrnil na grad, videl princeso in prosil graščaka za njeno roko. Graščak mu je obljubil princeso, če premaga zmaja. Naslednji dan je sin premagal krvoločnega zmaja. Graščak je bil navdušen. Sin se je vrnil v grad in princesa je privolila, da se poroči z njim. Sin je v novi dom povabil starčka in starša. Živeli so srečno do konca svojih dni.

Katarina Jereb in Neža Larisi, 4. b

VŽIGALNIK

Nekoč je živela kraljična, ki je bila osamljena. Mati in oče sta ji dajala veliko daril in živeli. A ona ni bila vesela. Nekega dne je prišel stariček in ji napovedal, da se bo poročila z revnim sinom. Ta sin je bil vojak. Nekega dne je sin vojak našel vžigalnik, čudežni vžigalnik. Ta vžigalnik je lahko priklical psa, srebro ali zlato. Nekega dne je vojak videl kraljično, ona njega in takoj sta se zaljubila. Kralj in kraljica nista dovolila, da bi se mlada dva poročila. Vojak je imel vžigalnik, ki mu je pomagal. Pes je vrgel kralja in kraljico v prepad. Kraljična in vojak sta se poročila. Poroka je trajala tri dni in tri noči. Živela sta srečno do konca svojih dni.

Denis Cvetek in Jure Gačnik Rituper, 4. b

NEJC SPOZNA BOŽIČKA

Nekoč je živel fantek Nejc. Zelo rad je imel božič. Nekega dne je Božičku napisal pismo. Želel si je ogromno igrac. Ko je Nejc zaspal, je prišel Božiček. Vzel je pismo in Nejcovo posteljo posul s čarobnim prahom, nato pa odšel. Točno ob polnoči se je Nejcova postelja spremenila v velik balon. Nejc je takrat poletel na sever in še dva dni trdno spal. Ko se je zbudil, je videl sani, na njih pa je bil mož z dolgo sivo brado in rdečim suknjičem. Nejc je pomislil, kdo bi to lahko bil. Potem je videl, da ima v

hlevu jelena, ki ima rdeč nos kot jagoda. Zaklical je: »To je Božiček!« Božiček je šel v svojo ustvarjalnico igrač. Nejc je šel za njim. Zagledal je veliko igrač. Stopil je na žogo in se spotaknil ob stroj. Stroj se je pokvaril in Nejc je zbežal iz ustvarjalnice. Prišli so palčki in stroj popravili. Nejc je odšel v Božičkovo spalnico. Božiček ga je vprašal, kaj počne tu. Nejc ni odgovoril, zato ga je Božiček nesel na sani in ga odpeljal domov. Odložil ga je pred hišo, se poslovil in odšel. Mama ga je čakala pred vrati. Tesno ga je objela in vprašala: »Kje si bil?« Nejc ni povedal. Mama mu je rekla, da se ne sme kar izmuzniti iz hiše, saj jo skrbi zanj. Vsak večer je Nejc gledal skozi okno in upal, da bo prišel Božiček.

Maja Tišler, 4. b

Lepa beseda lepo mesto najde ...

Učenci 4. b-razreda smo razmišljali o maternem jeziku.

Najlepše besede so: hvala, dojenček, rad te imam, prijatelj, prosim, oprosti, morje, izvoli, sonce, jezero, jahta, ljubezen, voda, oh, kako lepo.

Besede, ki zabolijo: neuporabna si, ne, butelj, smrt, imaš grde lase, grd si, pojdi stran, nič ne znaš, pojdi v sobo.

Beseda, ki si jo kot prvo spregovoril: ati, mama, Agii Agii, mami, Eja (Eva).

Pregovori o besedah, jeziku ...

Besede iz srca sežejo do srca, besede z jezika pa le do ušes.

Manj besed, manj škode.

Beseda ni konj.

Lepa beseda lepo mesto najde.

Lepa beseda nikomur ne presega.

Laž ima kratke noge.

Kolikor jezikov znaš, toliko veljaš.

Izgovorjena beseda se ne vrne.

Kdor veliko govori, malo naredi.

Resnične besede niso nikoli prijetna, prijetne besede niso nikoli resnične.

Najljubša knjiga slovenskega pisatelja/-ice, pesnika/pesnice, sporočilo:

Oton Župančič, Ciciban in čebela. Všeč mi je, ker je pesem zabavna. Govori o čebeli, ki je oštela fantka, ker je bil poreden in je strgal hlače. Bralcu sporoča, kako pomembna je poštenost in dovoljena razigranost. **Katarina Jereb**

Miroslav Košuta, Zaseda za medveda. Pesem ima rime. Govori o tem, da ima nekdo puško, spleza na hruško, puško odvrže in poje hruško. **Neža Larisi**

Tone Pavček, Besedovanje. Všeč mi je, ker je pesem hitra, poskočna. Besede se rimajo. Govori o tem, kako Tone tone. **Nika Šorli**

Vid Pečjak, Drejček in trije Marsovčki. Zgodba govori o Drejčku in treh Marsovčkih. Všeč mi je, ker je Drejček letel na Luno in Mars. Tam imajo žive stole, škripajočega robota, ki naredi drugače (nasprotno), kar mu rečeš. **Žan Oman**

Polonca Kovač, Pet kužkov išče pravega. Zgodba govori o živalih, o petih jazbečarskih mladičih. Bralcu sporoča, da mora skrbeti za svojo žival. **Maša Šmid**

Desa Muck, Blazno resno popolni. Knjiga govori o tem, kako se moramo obnašati. **Eva Kristan**

Josip Vandot, Kekec. Všeč mi je, ker je Kekec dobil Volkca. Govori o fantu, ki hoče dobiti zdravilo za oči. Sporoča, da se ne smeš grdo obnašati, ker nikoli ne veš, kdaj boš potreboval pomoč drugih. **Denis Cvetek**

Čudežni vrt Jelke Reichman. Ko sem bila majhna, mi jo je mami brala za lahko noč. V knjigi so pravljice in pesmice. Sporoča, da se dobro vrača z dobrim, slabo s slabim. **Nika Šorli**

Niko Grafenauer, Pedenjped. Pedenjped dobi brata. Pesem je smešna in zanimiva. Govori o njegovem »bratu«, ki mu je enak na las. Pedenjped se gleda v ogledalo in z »bratom« delata enake reči. **Neža Larisi**

Imaš rad slovenski materni jezik? Kaj se ti zdi pri njem lepo?

Učenci imajo radi materni jezik, ker ga razumejo, se z njim sporazumevajo. Lep se jim zdi zaradi vikanja in dvojine, lepih besed, jim gre v uho in so ponosni nanj.

Nekaj misli iz knjige Polonce Kovač Pet kužkov išče pravega, ki so jih izpisali učenci:

Jazbečarska mamica si je oddahnila, njen Bukso si je našel pravo gospodarico. **Jože Borse**

Na njenem vrtu in njeni hišici se je svet vrtel počasi in prijazno. **Eva Kristan**

»Poslušaj, ti nališpana kura,« ji je rekel s polnim gobčkom zelenega perja. »Še eno tako, pa te bom drugič zgrabil za glavo in ne za rep!« Jure Gačnik Rituper

»Kaj vse se pasji mladič lahko nauči od svojega pasjega kolega. Ne bi si mislil, res, ne bi si mislil.« **Neža Poklukar**

»Če si otrok tako želi v beli svet, naj gre in si ga ogleda.«

»Svet se tako hitro vrti, da ga midva ne dohajava več.« **Vid Kocjan**

»Če je konec srečen, je srečno vse, pravi stari pregovor.« **Tjaž Dolžan**

Kadar so dobili hrano, mu je rekla: »Če hočeš, jej. Če nočeš, pa pusti.« In to je bil edini način, da je prišel h kosilu. **Žan Oman**

Jazbečarji so imeli vsak svoj značaj in jazbečarska mamica si je na svoji blazini ves čas delala skrbi, kako naj jih vzgoji, da se bo vsakemu od njih na svetu dobro godilo. **Neja Poklukar**

V srcu me črviček pika, moja muka, ta ga mika, ker ga mika, me pa pika. **Tjaž Dolžan**

Misli iz knjige Drejček in trije Marsovčki:

»Zemlja si sama kuje svojo bodočnost,« je dejal. »Toda, če se boste združili vsi, ki ljubite mir, vam nihče ne bo mogel vsiliti vojne.« **Patricija Dornik**

»Zelo radi bi te vzeli, toda dokler se na Zemlji vojskujete, ne sme noben Zemljan priti na Marsevo luno.« **Neža Poklukar**

»Pri nas so vojne prepovedane in otroci morajo biti vedno veseli.« **Eva Kristan**

»Ali me boste zares peljali na Luno?« je vzkliknil Drejček in oči so mu žarele od neznanske sreče. **Jože Borse**

Vljudni pogovor

V KNJIŽNICI

Tim: Dober dan.

Knjižničarka: Dober dan, Tim. Kako si kaj?

Tim: Hvala, dobro. Rad bi si izposodil knjigo o mizarstvu. Ko bom velik, bom mizar.

Knjižničarka: Dobro, ti bom dala knjigo o poklicih. Mizar je zanimiv poklic. Takole. Tukaj imaš knjigo.

Tim: Hvala. Na svidenje.

Knjižničarka: Na svidenje.

(Tjaž Dolžan, Žan Oman)